

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-29/2023-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Marine Kosović Marković, predsjednice vijeća, mr.sc. Inge Vezmar Barlek i Arme Vagner Popović, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ivane Mamić Vuković, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Presoflex gradnja d.o.o., Požega, Industrijska 30, koju zastupa odvjetnik Bruno Damjanac, Požega, Pape Ivana Pavla II 7, protiv rješenja tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška 43/IV, klasa: UP/II-034-02/22-01/805, urbroj: 354-02/14-23-6 od 5. siječnja 2023., uz sudjelovanje zainteresirane osobe Hrvatskih voda, pravne osobe za upravljanje vodama, Zagreb, Ulica grada Vukovara 220, koju zastupaju odvjetnici Dragana Kukilo i Igor Arlović iz Odvjetničkog društva Arlović & Kukilo d.o.o. Zagreb, Vodnikova 9, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj dana 22. ožujka 2023.

p r e s u d i o j e

I Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/22-01/805, urbroj: 354-02/14-23-6 od 5. siječnja 2023.

II Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova spora.

III Odbija se zahtjev zainteresirane osobe Hrvatskih voda pravne osobe za upravljanje vodama za naknadu troškova sastava odgovora na tužbu.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv odluke naručitelja, Hrvatskih voda pravne osobe za upravljanje vodama, na odluku o poništenju otvorenog postupaka javne nabave s ciljem sklapanja okvirnog sporazuma s jednim gospodarskim subjektom na razdoblje od četiri godine klasa: 325-01/22-09/0000175, urbroj: 374-1-4-22-12 od 25. studenoga 2022. (točka 1 izreke). Točkom 2 izreke rješenja tuženika odbijen je zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka.

2. Tužitelj u tužbi navodi da se prijepor ovog spora odnosi na dug od 307,14 kn koji je iskazan na potvrdi Porezne uprave od dana 13. studenoga 2022. Dopisom od 16. i 17. studenoga 2022. tužitelj je otklonio razloge za isključenje s obzirom da je naveo kako porez na dodanu vrijednost ne može platiti, a o dugu od 307,14 kn na ime

doprinosu za zdravstveno osiguranje se nije očitovao iz razloga što je dana 15. studenoga 2022. taj dug podmiren. Upire na odredbu članka 182. stavka 1. Zakona o doprinosima te navodi da je doista dana 8. studenoga 2022. predao JOPPD obrazac Poreznoj upravi prema kojem je iskazan dug po osnovi doprinosa za zdravstveno osiguranje, ali taj dug sukladno odredbi članka 182. stavka 1. Zakona nije dospio na dan 8. studenoga 2022. nego dana 15. studenoga 2022. Stoga potvrda Porezne uprave od 13. studenoga 2022. po toj osnovi nije valjana. Tužitelj je dana 21. prosinca 2022. kao očitovanje na naručiteljev odgovor na žalbu dostavio dokaze o nepostojanju bilo kakvoga duga i to PKK karticu za isplatu doprinosa s osnove zdravstvenog osiguranja od 20. prosinca 2022., a koji sastavlja Ministarstvo financija, Porezna uprava pa je vidljiva činjenica da je dug spomenut na potvrdi Porezne uprave od 13. studenoga 2022. u iznosu od 307,14 kn u cijelosti podmiren dana 15. studenoga 2022. S obzirom da je postojala preplata tužitelja u Poreznoj upravi tužitelj nije bio dužan uplatiti iznos od 337,50 kuna već iznos od 307,14 kn. O tome dostavlja PKK karticu za isplatu doprinosa s osnove zdravstvenog osiguranja od 20. prosinca 2022., izvješće o primicima, porezu na dohodak i prirezu te doprinosima za obvezna osiguranja na dan 8. studenoga 2022. te predlaže da Sud izvrši uvid u cjelokupan spis tuženika kao i da provede financijsko vještačenje na okolnost nepostojanja duga na dan 15. studenoga 2022. Naime, osnovni kriterij za isključenje tužitelja iz predmetnog postupka javne nabave je činjenica da u svom očitovanju od 16. i 17. studenoga 2022. nije naveo kako je nedospjeli dug s osnove javne nabave na dan 15. studeni 2022. u cijelosti podmirio. Smatra takvo postupanje diskriminatornim jer tuženik nije zatražio pojašnjenje duga od Porezne uprave pa predlaže da se poništi rješenje tuženika, poništi odluka naručitelja te da mu se naknade troškovi žalbenog postupka i troškovi spora.

3. Tuženik u odgovoru na žalbu upire na odredbu članka 420. stavka 1. točka 7. Zakona o javnoj nabavi (Narodne novine, broj: 120/16. i 114/22, dalje: ZJN) te ističe da je tužitelj u žalbi bio dužan iznijeti sve žalbene navode s opisom nepravilnosti i obrazloženjem pa stoga tužiteljevo isticanje predmetnih navoda u svezi duga s osnove doprinosa za zdravstveno osiguranje predstavlja nedozvoljeni beneficium novorum. Ističe da je dug eventualno plaćen naknadno, dakle nakon naručiteljevog dohvata potvrde Porezne uprave što nije relevantno iz razloga jer je naručitelj izvršio provjeru dohvatom te je na dan kada je naručitelj učinio provjeru – dohvat, 13. studenoga 2022., na potvrdi Porezne uprave bio iskazan dug na dvije stavke, i to dug na ime PDV-a u iznosu od 1.053.229,78 kuna (koji nije sporan) i dug na ime doprinosa za zdravstveno osiguranje u iznosu od 307,14 kuna. Kada je naručitelj dana 15. studenoga 2022. od tužitelja zatražio pojašnjenje cjelokupnog duga, dakle i PDV-a i duga na ime doprinosa za zdravstveno osiguranje, postupajući po zahtjevu naručitelja tužitelj je naveo da je nad njim otvoren predstečajni postupak pa da nije ovlašten podmiriti predmetne obveze. Međutim, pogrešno je generalno tumačenje tužitelja iz navedenog pojašnjenja ponude da iskazane obveze na potvrdi Porezne uprave ne podliježu izuzetku od zabrane plaćanja iz članka 29. stavka 2. Stečajnog zakona jer upravo dug na ime doprinosa za zdravstveno osiguranje jest dug čije plaćanje nije zabranjeno, a što je tuženik pravilno utvrdio u osporenom rješenju. Tužitelj je očito bio svjestan činjenice da je utvrđeni dug na ime doprinosa za zdravstveno osiguranje izuzet od zabrane plaćanja, pa je stoga i naknadno taj dug podmirio. Međutim, unatoč činjenici da ga je naručitelj tražio pojašnjenje, u odnosu na predmetni dug u iznosu od 307,14 kuna to nije objasnio. Naručitelj je postupio sukladno mjerodavnim odredbama ZJN te je zatražio dohvat potvrde o stanju duga, od tužitelja zatražio pojašnjenje duga, a tužitelj

je propustio valjano osporiti utvrđeni dug, odnosno na isti se kao takav nije očitovao. Stoga je naručitelj postupio u skladu s odredbama DON-a, konkretno točke 3.2.3., te isključio tužitelja iz postupka javne nabave. U pojašnjenju ponude, kao niti u žalbi tužitelj nije isticao činjenicu da iskazan dug na ime doprinosa za zdravstveno osiguranje nije dospjeli dug, dok iz potvrde Porezne uprave kojom je raspolagao naručitelj pri pregledu tužiteljeve ponude nije bilo razvidno da bi se radilo o eventualno nedospjelom dugovanju pa takav zaključak naručitelj nije niti mogao izvesti. Tuženik ističe da se pridržavao svih načela te da isti u žalbenom postupku nije dužan pribavljati potvrdu Porezne uprave odnosno utvrđivati da li je tužitelj imao dug ili ne, a što je već izraženo u presudi ovog Suda poslovni broj: UsII-167/2020. U odnosu na dostavljenu knjigovodstvenu karticu za doprinose zdravstvenog osiguranja, a koju je u žalbenom postupku u sklopu očitovanja na naručiteljev odgovor na žalbu tužitelj dostavio, tuženik ističe da je iz iste razvidno da je dana 15. studenoga 2022. izvršena uplata iznosa od 307,14 kune, ali isto ne znači da tužitelj na dan 13. studenoga 2022. nije imao dug na ime neplaćenih doprinosa za zdravstveno osiguranje. Istom tužitelj nije dokazao da je naručitelj pogrešno utvrdio činjenično stanje u vrijeme pregleda i ocjene ponuda, a na temelju dohvaćene potvrde Porezne uprave i pojašnjenja ponude. Da je ključan trenutak dohvata potvrde Porezne uprave i da naknadno podmirenje duga nije relevantno potvrđeno je i presudom Suda poslovni broj: UsII-577/2019. Naručitelj saznanja o eventualno nedospjelom dugu nije imao, kao što nije imao niti predmetni dokument, knjigovodstvenu karticu, te na njemu nije temeljio svoju odluku. Tuženik ističe da je člankom 252. stavkom 1. ZJN-a propisan obvezan razlog isključenja, a člankom 265. stavkom 1. istog Zakona propisano da je naručitelj obvezan kao dokaz nepostojanja osnove iz članka 252. stavka 1. prihvatiti potvrdu Porezne uprave pa knjigovodstvena kartica ne predstavlja relevantan dokaz, što je i potvrđeno stajalištem Suda u predmetu poslovni broj: UsII-376/2020. Tvrdnja tužitelja da na dan donošenja pobijanog rješenja dug nije postojao nije odlučna jer dan donošenja rješenja tuženika nije relevantan za utvrđenje činjenice je li na dan 13. studenoga 2022., kada je naručitelj vršio dohvat, tužitelj imao nepodmirenog dugovanja o kojima evidenciju vodi porezna uprava. Dakle, datum koji je mjerodavan i ključan je dan kada je naručitelj vršio provjeru 13. studenoga 2022., a ne kada je tuženik donio odluku niti neki kasniji datum. Iz ZJN-a ne proizlazi obveza tuženika da provjerava stanje poreznog duga već je tužitelj bio prvenstveno dužan pojasniti iskazani porezni dug- doprinos za zdravstveno osiguranje u postupku pregleda i ocjene ponuda u pojašnjenju ponude. U pojašnjenju ponude tužitelj se nije očitovao u odnosu na iskazano dugovanje niti je pojasnio da bi se radilo o nedospjelom dugu. Da je tužitelj postupio na navedeni način odnosno dostavio pojašnjenje spornog duga naručitelj bi imao elementa za vršenje daljnje provjere kod izdatelja potvrde. Međutim, s obzirom na izostanak podataka o eventualnoj upitnoj dospelosti tog duga, naručitelj je u konkretnom slučaju pravilno postupio kada je kao mjerodavne uzeo u obzir podatke iz dohvaćene potvrde Porezne uprave. Predlaže tužbeni zahtjev odbiti, a u slučaju usvajanja tužbenog zahtjeva da Sud sam riješi ovu stvar.

4. Zainteresirana osoba u ovom sporu, Hrvatske vode, pravna osoba za upravljanje vodama, u odgovoru na tužbu navodi da tužitelj po prvi put, a u odnosu na žalbeni postupak iznosi činjenice i okolnosti koje ranije nije isticao. Navodi da je nakon što je 13. studenoga 2022., utvrdio postojanje dugovanja u evidenciji Porezne uprave zatraženo od tužitelja 15. studenoga 2022., pojašnjenje. U očitovanju od 16. studenoga 2022., tužitelj uopće nije dao nikakvo pojašnjenje, a također u žalbenom postupku koji

se vodio kod tuženika nije dostavio dokumentaciju na koju se naknadno i tek u ovoj tužbi poziva. Ističe kako je temeljem prisilnih odredaba ZJN-a, kojima je propisana obveza isključenja ponuditelja s osnova postojanja nepodmirenih javnih obveza, u cijelosti postupio i odlučio u skladu sa zakonom zbog čega predlaže tužbeni zahtjev odbiti te potražuje trošak upravnog spora.

5. Sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 29/17. i 110/21.-dalje u tekstu: ZUS) odgovori na tužbu tuženika i zainteresirane osobe dostavljeni su tužitelju.

6. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

7. Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je naručitelj, Hrvatske vode, pravna osoba za upravljanje vodama objavila 24. lipnja 2022., u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske poziv za nadmetanje s dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2022/S 0F2-0024620, radi nabave usluga preventivne, redovne i izvanredne obrane od poplava i leda na branjenom području br. 3. područje malog sliva Orljava-Londža za razdoblje od četiri godine.

8. U navedenom postupku dostavljena je jedna ponuda, tužiteljeva, koju je naručitelj isključio iz razloga propisanih točkama 3.2.3. i 3.3.2. DON-a te donio odluku o poništenju predmetnog otvorenog postupka javne nabave dana 25. studenoga 2022. Naime, odredbom članka 252. stavka 1. ZJN-a, propisano je da je javni naručitelj obvezan isključiti gospodarskog subjekta iz postupka javne nabave ako utvrdi da gospodarski subjekt nije ispunio obveze plaćanja dospjelih poreznih obveza i obveza za mirovinsko i zdravstveno osiguranje u Republici Hrvatskoj, ako gospodarski subjekt ima poslovni nastan u Republici Hrvatskoj. Sukladno naprijed navedenoj odredbi Zakona javni naručitelj je točkom 3.2.3. DON-a propisao da će isključiti gospodarskog subjekta iz postupka javne nabave ako utvrdi da gospodarski subjekt nije ispunio obveze plaćanja dospjelih poreznih obveza i obveza za mirovinsko i zdravstveno osiguranje.

9. Odredbom članka 265. stavka 1. ZJN-a propisano je da je javni naručitelj obvezan kao dostatan dokaz da ne postoje osnove za isključenje prihvatiti potvrdu porezne uprave ili drugog nadležnog tijela u državi poslovnog nastana gospodarskog subjekta kojom se dokazuje da ne postoje osnove za isključenje iz članka 252. stavka 1. ovoga Zakona.

10. Kako je u konkretnom slučaju u trenutku naručiteljeva dohvata potvrde Porezne uprave na dan 13. studenoga 2022., naručitelj utvrdio da tužitelj ima iskazan dug po dvije stavke i to dug na ime PDV-a u iznosu od 1.053.229,78 kn, koji nije sporan iz razloga navedenih u obrazloženju rješenja tuženika, i dug na ime doprinosa za zdravstveno osiguranje u iznosu od 307,14 kn, to ga je sukladno odredbi članka 263. stavka 2. ZJN-a, pozvao dana 15. studenoga 2022., na pojašnjenje tako iskazanoga duga. U dostavljenom pojašnjenju dana 16. i 17. studenoga 2022., tužitelj je samo generalno naveo da uslijed prisilne zabrane plaćanja, budući je nad tužiteljem otvoren predstečajni postupak, nije ovlašten podmiriti predmetne obveze. U odnosu na iskazanu obvezu koja ne podliježe izuzetku od zabrane plaćanja, kako to i pravilno tuženik u obrazloženju osporenog rješenja navodi, tužitelj se nije posebno očitovao. Navedeno tužitelj svojim tužbenim navodima ni ne dovodi u sumnju, već ističe da se u odnosu na dug s naslova nepodmirenih doprinosa za zdravstveno osiguranje nije očitovao iz razloga što je dana 15. studenoga 2022. taj dug podmiren. Naime, iz potvrde Porezne uprave kojom je raspolagao naručitelj nije bilo razvidno da bi se radilo o eventualno nedospjelom dugovanju, a tužitelj ni u žalbi nije isticao da dug s osnova

doprinosa za zdravstveno osiguranje naveden u potvrdi Porezne uprave nije dospio te da bi bio naknadno plaćen, već je iznosio samo prigovore koji se tiču zabrane plaćanja upućujući na odredbe Stečajnog zakona. Gospodarski subjekt je u postupku javne nabave dužan iznijeti sve činjenice i dokaze o ispunjavanju zahtjeva i uvjeta iz DON-a jer je na gospodarskom subjektu, kojem je u interesu da njegova ponuda bude prihvaćena, teret dokaza pa kako u konkretnom slučaju iz podataka spisa predmeta proizlazi da naručitelj nije imao elemenata za vršenje daljnje provjere kod izdavanja potvrde, to je pravilno postupio kada je kao mjerodavne uzeo u obzir podatke navedene u trenutku dohvata potvrde Porezne uprave, a koji podaci nisu davali temelj za zaključak da bi se radilo o nedospjelom dugu.

11. Pravno shvaćanje, da je ključan trenutak dohvata potvrde Porezne uprave izraženo je već u presudama Suda poslovni broj: UsII-577/19 od 9. siječnja 2020. i UsII-376/20 od 1. prosinca 2020. Ovo naročito imajući na umu nespornu činjenicu da je u konkretnom slučaju tužitelj na traženje naručitelja u svezi pojašnjenja i to cjelokupnog predmetnog duga propustio valjano osporiti dug na ime doprinosa za zdravstveno osiguranje odnosno na isti se kao takav nije niti očitovao, a što ni u žalbenom postupku nije isticao pa time što je dana 15. studenoga 2022., izvršena uplata navedenog duga ne znači da tužitelj na dan 13. studenoga 2022., nije imao dug na ime neplaćenih doprinosa za zdravstveno osiguranje.

12. Također, suprotno mišljenju tužitelja, obveza tuženika nije da u žalbenom postupku pribavlja potvrdu Porezne uprave o tome je li tužitelj imao dug, jer je navedeno suprotno odredbi članka 403. ZJN-a.

13. Slijedom navedenog, osnovano je zaključio tuženik da nema mjesta usvajanju žalbe tužitelja budući je naručitelj postupio sukladno odredbi članka 252. stavka 1. u svezi odredbe članka 265. stavka 1. ZJN-a.

14. Imajući na umu sve naprijed navedeno, kao i činjenicu da je tužitelju u postupku omogućeno da iznese sve činjenice i dostavi sve dokaze, a kako ovdje činjenice nisu sporne, već je sporna primjena prava, to predlaganje vještačenja na okolnost nepostojanja duga na dan 15. studenoga 2022., nije osnovano.

15. Slijedom navedenog, na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, odlučeno je kao u izreci.

16. Zahtjev tužitelja za naknadu troškova spora nije osnovan na temelju odredbe članka 79. stavka 4. ZUS-a, jer u sporu nije uspio.

17. Zahtjev zainteresirane osobe Hrvatskih voda, pravne osobe za upravljanje vodama za naknadu troškova sastava odgovora na tužbu nije osnovan temeljem odredbe članka 79. stavka 1. ZUS-a, jer ne sadrži navode koji su Sudu bili nužni za donošenje odluke u ovom sporu.

U Zagrebu 22. ožujka 2023.

Predsjednica vijeća
Marina Kosović Marković

Broj zapisa: **9-30856-8cd28**

Kontrolni broj: **04522-375c6-88a66**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Marina Kosović-Marković, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.